

KOZMA DEZSŐ: Krúdy Gyula postakocsiján. Kismonográfia, Dacia Könyvkiadó, Kolozsvár-Napoca, 1981.

Néhány évtizeddel halála után már vitathatatlan irodalomtörténeti ténynyé vált: Krúdy Gyula a huszadik század egyik legjelentősebb prózaírója. S tegyük mindjárt hozzá: „nagyságához” mértén a legkevésbé ismertek közül való (talán Kassák Lajos társítható hozzá ilyen szempontból). Kevéssé ismert (ismételjük, fontosságához, jelentőségéhez képest!), hiszen könyveinek újrakiadása sokáig késett; a nemrégiben megindított életműsorozat is sokat váratott magára. Pedig a huszadik század egyik legtermékenyebb írójáról van szó.

Krúdy új kiadásokban hozzáférhető műveiből egy egészen különös hangulatú írói világ bontakozik ki. A hangulatot talán többes számban kellene használnunk — helyesebb Krúdy-hangulatokról beszélni, hiszen életműve az „egysikú-egyoldalú” jelzők tömkelegét rég lerázta magáról. Minden könyve meglepetést és újdonságot kínál. Legkísérletező-kedvűbb íróink közül való.

Sem kora, sem utókora nem kényeztette el értő, elemző tanulmánykötetekkel: az irodalomtörténeti kutatás még föl sem térképezte életművét. Ezért is üdvözlésre méltó tény, hogy a Dacia Kismonográfiák sorozata Krúdynak szentelt könyvecskéivel szaporodott. Kozma Dezső munkája összegező-bemutató jellegű. Kevés újdonságot hoz, kevés műre tér ki —, de megbízható képet villant fel századunk irodalmának e tüneményéről, Krúdy világáról.